

[Ole Espersen]

det er ikke udtryk for, at vi har fået en anti-flygtningelov, det er udtryk for, at vi fortsat har den mest liberale flygtningelov overhovedet. Men det er selvfølgelig udtryk for, at vi har følt trang til dette pusterum.

I den forbindelse ville det være forkert, hvis vi nøjedes med det, og det er baggrunden for, at vi i vores betækningsbidrag har tilkendegivet som vores politik, at det nu er nødvendigt, at vi nu drager omsorg for, at de flygtninge, der er her i landet, får en anden tilværelse, bl.a. på en sådan måde, at der fra ministerier og styrelser i langt højere grad ydes vejledning og bistand til de kommuner, der skal modtage flygtninge – kommuner, der måske ikke hidtil har haft flygtninge. For et af vores væsentlige ønsker med dette bidrag er, at der sker en bedre geografisk fordeling både af flygtninge og af de omkostninger, som det medfører at modtage mange flygtninge.

Vi håber, at vi vil kunne skabe et meget bredt flertal for dette betækningsbidrag, som vi muligvis i løbet af meget kort tid udmønter i et forslag til folketingsbeslutning, men som vi under alle omstændigheder går i gang med at arbejde for gennemførelsen af, og som sagt gerne på et meget bredt grundlag.

Når jeg nu taler om et bredt grundlag, kan jeg ikke undlade at sige, at den lov, som vi nu får på dette område, jo ligger milevidt fra den holdning, som Fremskridtspartiet har. Det er en lov, der i høj grad giver os mulighed for stadig at tage mange flygtninge, men med en vis begrænsning og på en sådan måde, at andre lande forhåbentlig tager deres del af forpligtelserne. Men det er ikke en antiflygtningelov. Det er en lov, der betyder, at vi stadig gør vores del af arbejdet inden for dette væsentlige område, og derfor kan jeg ikke forestille mig, at Fremskridtspartiet kan stemme for dette lovforslag.

**Ebba Strange (SF):**

Selv om justitsministeren heller ikke denne gang fik hele sit lovforslag igennem sådan, som han havde ønsket det, ligesom han ikke gjorde det i 1983, er der alligevel grund til at lykønske justitsministeren med det resultat, han har nået, og vi, der har kendt justitsministeren gennem mange år, ved jo, at han er en ret vedholdende politiker – jeg vil ikke

bruge et andet udtryk her; det kan jeg bruge over for ham selv ved en anden lejlighed – og derfor bliver han ved og ved og ved for at prøve at fremme de politiske mål, han har. Det er en ærlig sag, og nu har han så nået ét af dem i hvert fald.

Allerede i oktober 1984 havde Folketinget den første debat om den nye udlændingelov. På det tidspunkt havde vi oplevet, at der i månederne august–september var indrejst omkring 400–500 asylansøgere i landet, og i den anledning gav justitsministeren Folketinget en redegørelse. I denne redegørelse beklagede justitsministeren, at man efter loven ikke kunne afvise en asylansøger ved grænsen, men at man skulle forelægge sagen for Direktoratet for Udlændinge til afgørelse. Justitsministeren nævnedes nogle resultater, dette havde medført, bl.a. f.eks. at vesttyske statsborgere kunne søge asyl og få realitetsbehandlet deres sag, når de søgte asyl.

Justitsministeren sagde i den samme redegørelse, at det, at man havde valgt de forslag, som mindretallet i den daværende udlændingelovs betænkning havde ønsket, havde bidraget til at medføre nogle af disse vilkår, og at justitsministeren egentlig hellere havde set sit eget forslag fuldt ud gennemført, men selv om justitsministeren havde den holdning, støttede alle regeringspartierne udlændingeloven i 1983.

Redegørelsen fra oktober 1984 kom til behandling i Folketinget den 16. oktober 1984, i går for præcis 2 år siden. Ved den lejlighed sagde den socialdemokratiske ordfører, hr. Torben Lund, (Folketingstidende 1984–85, sp. 496):

»Socialdemokratiet er fortsat overordentlig tilfreds med den sikring af asylansøgers retsstilling, som vi fik gennemført sammen med regeringen i forsommeren 1983. Det har bragt overensstemmelse mellem de holdninger, vi giver udtryk for i internationale sammenhænge, og så den faktiske administration, vi har her i landet, og det betyder, at vi lever op til vore humanitære forpligtelser.«

Senere i samme indlæg, sp. 497, sagde hr. Torben Lund:

»Endelig vil jeg godt sige, at skulle tilstrømningen siden hen tiltage meget kraftigt i omfang, så er der efter vores opfattelse hjemmel i udlændingeloven til, at Danmark kan indgå i bosætningsprogrammer med andre